

[N. P. Jensen.]

Maade at binde mig til Tal, det er kun Hovedtanken, jeg ønsker at trække op —, at vi vil gennemføre en almindelig Folkeforsikring fra det 65de Aar. Det første Spørgsmaal synes mig da at være det: Hvor stor en Del af de Mennesker, som er under 65 Aar, kan vi faa til at yde Bidrag til en saadan Folkeforsikring? Dersom vi nemlig kun kan faa Bidrag gennem et kortere Aaremaal, vil Præmien jo blive saa meget højere. Det gælder derfor om at faa den størst mulige Del af Befolkningen med ind under Bidragspligten. Man hører ikke saa sjældent den Tale, at det er de fuldt arbejdsdygtige, altsaa Folk i Alderen fra 18 til 48 Aar eller fra 20 til 50 Aar, der skal yde Bidrag, og hvis man standser ved denne Aarrække, vil man finde, at det bliver omtrent 40 pCt. af Befolkningen, der da bliver ydende. Men hvad skulde der være i Vejen for at drage flere ind? Man kunde f. Eks. sige, det skulde være fra det 20de til det 65de Aar — i Sverige har man, saa vidt jeg ved, Bidragspligt fra det 15de til det 65de Aar. Men blot ved at lade Bidragspligten ophøre paa det Tidspunkt, da Nydelsen sædvanligvis begynder, vilde vi naa til at gøre Halvdelen af Befolkningen ydende. Man vilde altsaa forstørre Basis fra 40 til 50 pCt. af Befolkningen, og det er soleklart, at i samme Grad som man udvider Basis, i samme Grad kan man nedsætte Ydelsen, hvad det efter min Formening i allerhøjeste Grad kommer an paa, hvis vi skal naa til Gennemførelse af en almindelig Folkeforsikring. Og hvis man paalagde Bidragspligt fra det 15de til det 65de Aar, som man vistnok har det i Sverige, vilde vi endog naa til at gøre 62 pCt. af Befolkningen ydende, og Følgen vilde blive, at den aarlige Præmie kunde sættes ned i tilsvarende Grad.

Endvidere vil jeg tilstaa, at der ikke for mig er noget som helst afskrækkende i — nogle vil maaske finde, det ikke lader sig gennemføre, men det forekommer mig alligevel, at Tanken bør tages med i Betragtning — at medtage Børn. Det vil altsaa sige, at vi gaar til Forsikringer endogsaa for Smaa børn, ja, vi kunde endogsaa gaa saa dybt som Tontinerne i sin Tid, der dog havde en vis Udbredelse og i Virkeligheden har virket paa gavnlig Maade paa sine Steder; de regnede med en Kapitalydelse fra selve Barnets Fødsel. Nu er det ingenlunde min Tanke, at Børnene selv skulde være i Stand til at yde noget, vi ved jo alle sammen, at alt, hvad der er af Udgifter for Børn, i det væsentligste i alt Fald paahviler Forældrene,

og der vilde for mig intet som helst afskrækkende være i at forlange, at der betaltes hel eller delvis — maaske kun delvis — Præmie fra den allerførste Barndom. Læg Mærke til, at jeg siger: hel eller delvis Præmie, for selv om vi kun regner med halv Præmie, vil det vise sig at blive et overordentlig stort Plus til Fordel for Tankens Gennemførelse. Ved at forlange Præmie fra den første Barndom opnaar vi to Ting: Vi faar en stor Masse af de unge draget med ind, og det sker paa en saadan Maade, at vi derigennem er i Stand til at tage en lavere Præmie eller Afgift, hvad man nu vil kalde det. Nu er det mig selvfølgelig meget vel bekendt, at store Dele af Befolkningen meget daarligt vil kunne yde Præmie for sig selv, endsige da for sine Børn, men paa den anden Side er det ogsaa givet, at der er meget store Dele af Befolkningen, der baade kan betale for sig selv og for deres Børn, og dem vil vi selvfølgelig ogsaa opnaa at faa draget med ind som Ydere.

Jeg kommer her til det næste af de Hovedpunkter, som det forekommer mig maa være Udgangspunktet for Gennemførelsen af en Folkeforsikring. Det kunde aldrig falde mig ind at ville skabe en Forringelse af den Alderdomshjælp, vi yder gennem det nuværende System; altsaa naar jeg taler om, at Præmien skal bringes ned, er det ikke paa nogen Maade min Hensigt at ville knibe paa de Penge, vi i Øjeblikket udgiver til Forsørgelse for de gamle. Vi kan vel regne, at Kommunerne og Staten for Tiden giver i alt 60—70 Mill. Kr., og det maa vi ifølge min Formening vedblivende yde, men vi kunde komme til at yde dem under en noget anden Form. Jeg gaar ud fra, at det vilde virke bedst til Problemets Løsning, hvis disse Penge blev anvendt til Betaling af Præmien for dem, der ikke var i Stand dertil, hverken for sig selv eller for deres Børn — hvis vi altsaa gaar til at tage Børnene med ind under Forsikringen. For Resten kunde man ordne det paa nogenlunde samme Maade for de ældre Aldersklasser. Ved 50 Aars Alderen vil en stor Del af Befolkningen have passeret den egentlige arbejdskræftige Alder, og jeg kunde godt tænke mig, at de saa skulde spares for en Del af Præmien. Man kunde da sige, at det offentlige skulde betale Præmien for dem — jeg regner stadig med, at der fra det offentliges Side ydes 60—70 Mill. Kr. i Forsorg for de gamle. Hvis man fra visse Sider vil hævde overfor mig, at det, jeg her foreslaar, betyder en Forringelse af Forsorgen for de gamle, vil jeg bestride